FYTOGEOGRAFIE

V publikovaných fytogeografických členěních (Dostál 1965, Skalický 1988) tvoří Moravský kras vždy samostatný celek. V Dostálově členění byl Moravský kras fytogeografickým okresem, patřícím do obvodu moravské předkarpatské květeny (*Praecarpaticum moravicum*) a oblasti západokarpatské květeny (*Carpaticum occidentale*). Toto přičlenění ke karpatské květeně bylo zdůvodněno výskytem některých druhů, např. *Cortusa matthiolii*, a bylo chápáno jako předsunuté stanoviště flóry karpatské. Na SV, S a Z sousedil Moravský kras s fytogeografickými okresy Českomoravské a Drahanské vrchoviny, které patřily obvodu flóry hercynských pahorkatin a vysočin (*Hercynicum submontanum*), podoblasti přechodné flóry hercynské (*Subhercynicum*), oblasti středoevropské lesní květeny - *Hercynicum*. JZ okraj Moravského krasu hraničil s fytogeografickým okresem Moravské předhůří vysočiny - *Praebohemicum*, patřící obvodu převážně teplomilné květeny - *Subpannonicum*. Jižní a jihovýchodní hranici tvořil fytogeografický okres Dyjsko-svrateckého úvalu, patřící obvodu xerotermní flóry pannonské - *Eupannonicum*. Oba obvody *Subpannonicum* a *Eupannonicum* byly považovány za součást oblasti středo a jihovýchodoevropské teplomilné květeny - *Pannonicum*.

Podle nyní používaného fytogeografického členění Skalického (in Květena ČSR, 1. díl, 1988), je Moravský kras řazen do oblasti Moravského mezofytika, stupně suprakolinního; jižní výběžky - Hády, vzhledem k mimořádnému výskytu xerotermních druhů, které zde nacházejí hraniční body rozšíření, jsou již připojeny do stupně kolinního, fytochorionu Jihomoravská pahorkatina.

Podle Kovandy (1975) ukazuje na „karpatský prvek" v květeně Moravského krasu mimo jiné *Veronica montana*. Skalický s tímto názorem polemizuje a uvádí, že se jedná o druh subatlantický a prostudujeme-li areály (Meusel et al. 1978:400) všech dalších druhů, které by měly tvořit floristický kontrast vůči okolním fytogeografickým okresům, zjistíme, že tuto podmínku splňuje jen *Cortusa matthioli* a *Phyllitis scolopendrium*. Problematiku počáteční taxonomické diferenciace kruhatky v Macoše od populací alpských i karpatské probírá Soják (1982) a Kovanda (1975). Jelení jazyk byl zřejmě rozšířenějším druhem lesů v období atlantiku (subfosilní výskyt je doložen u sv. Jana pod Skalou v Českém krasu), je však přenosný lehkými diasporami i na řadu lokalit vysloveně druhotných (např. roubení studní v Brně na Špilberku), a to přirozeným šířením z ohnisek silnějšího výskytu. To jsou opět Alpy a Karpaty. Jestliže ve fytogeografickém členění určité izolované území vyčleníme k jiné nadřazené jednotce a všechna okolní území ponecháme u jednotky jiné, musíme k tomu mít průkazné důvody. V případě Moravského krasu v Dostálově fytogeografickém členění republiky není ani jediný druh, o nějž bychom se spolehlivě mohli opřít. Okolní území Moravského podhůří Vysočiny i Drahanská vrchovina jsou ovlivněna „karpatskými" prvky naprosto stejně jako Moravský kras. Specifikum Moravského krasu vytvářejí ekosystémy vápencového území s příslušnou druhovou náplní.

V dalších úvahách je Moravský kras chápán v hranicích Chráněné krajinné oblasti, tedy včetně Hádů. Při západní hranici sousedí Moravský kras s fytochorionem Moravské podhůří Vysočiny a východní s fytochorionem Drahanské vrchoviny, podokresy Drahanská plošina a Drahanské podhůří.